

Pondelok 11. januára 2016

Text: Mt 3, 13 – 17

¹³Vtedy prišiel Ježiš z Galiley k Jordánu ku Jánovi, aby sa mu dal pokrstiť. ¹⁴On Mu však odporoval a povedal: Ja by som sa mal dať pokrstiť Tebe, a Ty prichádzaš ku mne? ¹⁵Ale Ježiš mu povedal: Nechaj to teraz! Lebo tak sa nám sluší naplniť všetku spravodlivosť. Povolil Mu teda. ¹⁶Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody, a hľa, otvorili sa nebesá a videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval ako holubica a prichádzal na Neho. ¹⁷A hľa, z neba bolo počuť hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.

Piesne: ES č. 290, 558

Zamyslenie nad Božím slovom:

Evanjelista Matúš nás pozýva k Jordánu, kde v neobývanej krajine žije a káže Ján Krstiteľ. Ježiš prichádza k Jordánu a pokorne sa zaraďuje medzi hriešnikov, ktorí prišli, aby sa vyznali zo svojich vín a boli očistení krstom. Je poslušný nielen svojmu Otcovi, ale dobrovoľne sa podriaďuje poriadku, ktorý tu vládne. Ježiš tu stojí ako hriešnik pred svojím a naším Otcom. To nie je póza či gesto. Vzal na seba všetku ľudskú vinu so všetkými dôsledkami. Toto narastajúce bremeno poniesie až na Golgotu. Stojí tu ako hriešnik tak za mňa, ako i za teba. Či to však chápeme? Postavme sa spolu s naším Majstrom tam, kam patríme. Zaraďme sa medzi kajúcnikov a nesnažme sa hľadať únik v tom, že sa budeme vyhovárať a porovnávať s druhými, vyberať si výhodnejšie miesto. Namiesto toho radšej uvažujme, čo môžeme ponúknuť nebeskému Otcovi ako zmier za svoje previnenia. Pomyslime pritom i na všetky nepriznané viny, na všetko zlo, ktoré sme za sebou zanechali, pretože naša zaslepenosť a sebaláska nám nedovolili, aby sme si to pripustili a uvedomili. Ježiš už teraz ponúka seba ako obeť zmierenia. Budeme mať odvahu pripojiť sa k Nemu?

Dnes počujeme, ako Ján odporuje Ježišovi slovami: „*Ja by som sa mal dať pokrstiť Tebe...*“ Ježiš ho však vyzýva, aby urobil to, čo je spravodlivé, a Ján sa necháva viesť spravodlivosťou. Ježiš prišiel, aby Ján urobil to, čo je spravodlivé, aby Ho pokrstil v rieke Jordán. Krst človeka je absolútnym začiatkom. Možno to bolo už dávno, keď si bol pokrstený. Kedy to bolo, na tom nezáleží. Dôležité však je uvedomiť si, čo to znamená nechať sa viesť naším Bohom. On je Otec, ktorý ťa chce priviesť do svojho kráľovstva. Krst je podľa Ježiša Krista potrebný k spásu. Ale dajme pozor! Nestačí byť len pokrstený. Nevyhnutné je krst rozvíjať vo svojom živote. Zamyslime sa preto nad tým, čo pre nás znamenal a i dnes znamená náš krst a či sme verní sľubom, ktoré sme pri krste ako rodičia, krstní rodičia alebo ako konfirmandi pri svojej konfirmácii dali Pánu Bohu. Keď budeme vidieť ľudí, ktorí sa držia za ruky, uvedomme si, že je to aj obraz nášho vzťahu istoty a dôvery k nášmu Bohu. Veď On nám aj dnes hovorí: „... *vzal som ťa do svojej dlane.*“ Amen.

Modlitba:

Buď Ti vďaka a chvála, Pane náš Ježiši Kriste, že si nás znovuzrodil vo sviatosti Krstu svätého, a tak povolal k večnému životu. Chceme ustavičným pokáním topiť a mŕtviť v sebe starého človeka, aby sa v nás každodenne obnovoval nový človek, ktorý by v čistote a spravodlivosti žil pred Bohom naveky. Obživ v nás svojho Ducha, ktorého si vylial na nás pri Krste svätom, aby sme v Jeho sile Teba nasledovali a neustále počúvali Tvoj hlas. Amen.

Mgr. Miroslav Jäger, zborový farár v CZ ECAV Vrbové (BAS)

